

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦਰਖਾਸਤ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਬ-ਪਟੇਦਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਂਚ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰ: 10-ਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ (1951 ਦਾ XLIII)— S. 90—

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (V ਦਾ 1908)—ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17—ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ— ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਮੁਕੱਦਮਾ—ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਰੀ—ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵ ਹੈ—ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ — ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਦੋਂ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਐੱਸ. 33(2)- ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਤ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ- ਕੀ ਘਾਤਕ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ- ਕੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਐੱਸ.ਐੱਸ. 90(6) ਅਤੇ 116-A(5)—• ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਪੈਟਜਟਿਡਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ — ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਣਡਿੱਠ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਵੇ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਉਸੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਤੱਤ ਬੁਨਿਆਦੀ

ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 116-ਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, - ਇਮਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 2 (ਬੀ) ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਰਲ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਤ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ; ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 90(6) ਅਤੇ 116-ਏ(5) ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। 1951 ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨਾ - ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਭ (ਜੋ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ)

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਨਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਲਣ ਯੋਗ ਸੰਕਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ, ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਮੈਂਬਰ, ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਨਿਯਮ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ
100-1

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਲ. ਸੋਨੀ-,
ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

DUA, J.— ਸੈਕਸ਼ਨ 116-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਪੀਲ *Dua, L i* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਐਕਟ, 1951: (1) ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ - ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਵੈਧ ਹੈ-।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ 1962 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। 27 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਜ਼ਹਬੀ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਵੀ ਇੱਛੁਕ ਸੀ। ਮਹਿਲ ਕਲਾਂ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ ਜੋ ਚੋਣ ਹਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮ 1961 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) (ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਆਮ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 1951 ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 43 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ 125 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸਾਬਕਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਜਾਤ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ:-

'ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਐਫੀ

ਡੈਵਿਟ ਦਾਇਰ ਉਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਨੁਕਸ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਲੰਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਹਨ।

125 ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਤਖ਼ਤੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 21 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ , ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 29 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਰੀਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ
ਪੱਖੀ ਪੋਜ਼ਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ ਵੋਟਰ ਨੰਬਰ 441 ਚੱਕ ਭਾਈ ਕਾ ਮਹਿਲ
ਕਲਾਂ, ਹਲਕਾ -----।

ਤੁਸੀਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੀ, D^ V/ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ
ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਮ ਦੇ ਵਾਰ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਗੜਬੜੀ ਦਾ
ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਾਧੂ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਦੇਰ ਨਾਲ
ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ
ਸਿਰਫ਼ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਓਮਿਸ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਐਸਟੋਪਲ
ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੋਧ ਲਈ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ,
1962 ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਮਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 30 ਨਵੰਬਰ,
1962 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਡੀ
ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10 ਜੁਲਾਈ 1963 ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ
ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੁੱਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ,
ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਆਧਾਰ
'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ.

ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ
ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਐਨ.ਪੀ. ਪਾਲ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

■ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਚਮਕਦਾਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ , ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ

¹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੋਹਾਂ ਲਈ *commdh* ਹਨ ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬੋਫੀਆਪਫਾਈਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ -ਅਤੇ' ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘੂਫੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਵਾੜ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ' ਇਸ ਦੇ - ਅਨੁਸਾਰ, ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ, *sbme* ਨੂੰ ਉਠਾਓ ' ਮੁਦਈ ਵਿਚ 'ਨਵੇਂ' ਕਾਰਨ-ਕਾਰਨ-ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਉਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਵਾਲ 40 ' ਸਾਬਕਾ - ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ' ਉਸੇ ¹ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ *ਹਰ ਸਰੂਪ ਗੁਪਤਾ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਅਗਰਵਾਲ ਆਦਿ, (2 j, ਜਿੱਥੇ 'ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ' ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ' ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੂਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਕਾਰਕ ਸਨ। ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ । ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਾਗਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ' ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ, *ਐਚ.ਸੀ. ਬਾਜਪਾਈ, ਆਦਿ**

ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਸਿੰਘ (3) ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ² ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

(1) ਏਆਰਆਰ 1953 ਕੈਲ. 15.

(2) ,196.0 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. ॥੬੯੪॥ .

, ■ (3) A.LR.1957 SC 444. ■

ਵਿਵਸਥਾ npt ਹੈ, ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੁਆਰਾ- ਸੈਕਸ਼ਨ 3^3j; ਦਾ; tteihw-i ° “g|i ਐਕਟ ਭੀਮਸਾ^v.^ਕਪਿਆਲੀ, (4)g ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਤੀਰਥ'ਰਾਓਈ , ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ o£ the> ppeliant's , ਵਿਵਾਦ v andj i^^ -

ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿ, Bjjpgi'sj:gse ,(3).v^3 agaip.; P^rk » ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਸੁਪਰੀਮ Cpprt.in ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਬਾਈ ਨੇ , , ਤੇ . ਤਰਫੋਂ; ਦੇ,,.ਜਵਾਬਦਾਰ, ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ-2 7. oh the Letters, -Patent. ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ- 225. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ; ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ। 116-ਏ- ਦੀ, ਰੀ-, ਲੋਕ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ; ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ-, ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਪੀਆਈ)ਏਲ- ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। lant inasmumly. ਵਾਰਤਾਲਾਪ, ਆਦੇਸ਼ - ਅਸਵੀਕਾਰ-, ing ਸੋਧ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼-, ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ: ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਆਹ. ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਕਮ।- ਦੀ . ਵਿਵਾਦ ਅਸਥਿਰ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ। ਇਹ ਸੋਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼- ਅਤੇ 'ਅਸਪਸ਼ਟ- ਵਿੱਚ-, ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 5 ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ। ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਅੰਤਰ-,
 ਲੋਕਟਰੀ ਆਰਡਰ, 'ਤੇ, -ਅੰਤਿਮ' ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ
 ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ - 'ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ' ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ
 ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ- ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ
 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।- ਵਿਵਾਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ
 ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ-ਗੰਭੀਰ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ- ਨੇ ਅੱਗੇ ¹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ. 8 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ
 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ
 ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ "ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
 ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ-ਪਲੀਲ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ
 ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ, ਲਿਖਤੀ, ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ
 ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ <ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ: '

7

"

ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਾਮ ਦੇਣ ਦਾ
 ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ - . ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
 ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਠੋਸ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ
 ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਇੱਕ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,
 ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
 ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ > ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ
 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ,
 ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 90 ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ
 ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ -
 ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ , ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਭਗ

ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ। *defehoe*. ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਨੂੰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਐਸ.ਐਮ. ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸੁਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ (5) ਵਿੱਚ, ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲੇ:-

“ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਈ- ^5) Al11. 1960”s?c; 368॥

ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਨਸਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ^
 ਥਾਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ
 ਹੈ, ਅਤੇ

ਤਕਨੀਕੀਤਾ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ^{ਦੁਆ} >

^ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਗਠਿਤ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ

- ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ। ਉਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟ-
ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਟੈਂਡਰਿੰਗ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ*, ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 116-ਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਉਸੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੀਰਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰਾਮ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਫੂਦਾ-ਦਾ ਦੇਰੀ ਦਾ ਤੱਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ।-

ਦੁਆ, 'ਜੇ- ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਤਾ।

ਲਾਂਟ (ਜੋ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 16 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1962, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 9 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੱਕ ਅਤੇ

ਸਿਰਫ ਮੰਗ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਰਫ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ—, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਸਰ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਰਾਦਾ

ਕਾਨੂੰਨ. ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਾਣਾ ਸਿੰਘ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋਵੇ.. ਮੇਰੇ ਬਿਆਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿਚ T^R^ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਲ ਨਹੀਂ

— ^ ———

ਬਿਨਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਨੂੰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ

Du a» I*

ਕੇਸ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸੋਧ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪਾਸ.in ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਸਰਤ..ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ.ਜਿਵੇਂ ਕਿ.ਏ., ਸਿਵਲ। ਅਦਾਲਤ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ. ਸਾਰੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤ; ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੈਂਡਮੈਂਟ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ— ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ—। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 116-ਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ * ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸਬੰਧੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਦਾ "ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਰਾਸ਼ਟਰ-ਪੱਤਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ - ਪਟੀਸ਼ਨ-

ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ **ਤੀਰਥ ਰਾਮ** ਦ ਪੀ ਆਰਟੀਜ਼ ਜਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; -----ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਸਰਵ- **'ਦੁਆ'**, ਜੇ. ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੋਟਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਸਾਡੀ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ :-

"33. ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵੈਧ 'ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ' ਲਈ ਲੋੜਾਂ।—(1) ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ, ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਜੋਂ ਹਲਕੇ ਦੇ।

(2) ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀਟ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ , ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸੀਟ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲਾ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਹੈ।

* * * * *

34. ਜਮਾਂ, -(1) ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ

- (a) ਪਾਰਲੀਆ-ਟੀ 7"ਮੈਂਟਰੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ; ਅਤੇ
- (b) ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ 25 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। * *

		*		*	*	
*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*

ਹੁਣ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 33(2) ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 2 (ਬੀ) ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਜਨਜਾਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਦੇਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਰਲ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ, ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਹਾਈ ਐਂਡ ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਲਾਹਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ

ਉਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਦੁਆ > ਮੈਂ- ਰਿਆਇਤ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ

ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 34 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਫਿਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਜਾਂ ਕਬੀਲਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 33(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪੇਸਟ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ - ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਅੰਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਤ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਚੋਣ, ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ¹ ਵਿਅਕਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਹ

ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਕਾਰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਏਪੀ; ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਣ ਲਈ. ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜਮਹੂਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੁਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ,

ਚੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ -ਇੰਪੀਡੀਆਰ- ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਤਣਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰਕ, ਸੱਚਾ, ^{ਤੀਰਥ} ਰਾਇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ^{ਦੁਆ} > ਜੇ- ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1950 ਅਤੇ 1951 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ-ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚੋਣ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 14 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 9 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 6 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। 15 ਸਤੰਬਰ,

1962 ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 20 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ, ਕਈ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਗਰਮਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ 15 ਤੋਂ 20 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅਪੀਲ ਲੈੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਵਾਬ। ਜਿਸ ਨੂੰ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਹ (ਹਾਮ ਸਿੰਘ) ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ, ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਸਟੇਟਮੇਂਟ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।

ਸਿੰਘ ਨੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ-ਬੇਰ, 1962 ਨੂੰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 5 ਨਵੰਬਰ-ਜਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 15 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੇ. 15 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਮੁੜ 22 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1 22 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 28 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। 28 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੋ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ! ਜੱਜ, ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੇ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ-' ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ; ਸੈਕਸ਼ਨ 116-ਏ (5) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ।

ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ. ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ -----ਅਤੇ ਵੈਧ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਰਧਾਰਨ- ਦੁਆ, ਜੇ.,

ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਮੈਨ ਡੇਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ - ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਲੁਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਨੈਨਰ (6), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੀਕਾਜੀ ਕੇਸ਼ੋ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜਲਾਲ ਨੰਦਲਾਲ (7) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਭਾਵੇਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੈਨੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹਲਕਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਭ (ਜੋ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਣਚਾਹੇ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਲਣ ਯੋਗ ਸੰਦੇਹ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਾ - ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ, ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ "" (6rAJ.Rri959S.C. '422, "

(7) AIR 1955 SC 610.

ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੋਣ-ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਚੋਣ = **ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਦੀ ਜਿੱਤ-ਮੁਕਾਬਲਾ** - ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ- ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਜੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

1 ਹੁਆ, ਜੇ.

-ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1962 ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। - ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 86(1) ਦੇ ਅਧੀਨ-ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੂਨ, 1962 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ

ਦਸੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ 10 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

BR~T.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਏਐਨ ਗਰੇਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਐਚ.ਐਲ.-ਜੈਨ, -¹ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1961 ਦੇ ਕਰੈਡਰ ਨੰਬਰ 34 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

lg63 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)-Ss. 13(ਡੀ), 14(1),
15, 16(ਐਲ)(ਬੀ)

. ■ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ RuH e 3 - ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ 'ਨਵੰਬਰ, 20 ਨੂੰ। ਇੱਕ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਗਣਿਤਕ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ - ਕੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ - ਭੇਜਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਸੌਰਵ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)